

บทที่ 5

การควบคุมการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย

การประกันชีวิตเป็นการให้ความคุ้มครองแก่สาธารณชน โดยทั่วไปจึงต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนมากและระยะเวลาในกรมธรรม์ส่วนมากก็เป็นระยะยาวตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ดังนั้นความมั่นคงของธุรกิจประกันชีวิตจึงเป็นสิ่งสำคัญ และโดยธรรมชาติของธุรกิจประเภทนี้จะต้องเกี่ยวข้องกับข้อกฎหมายต่าง ๆ เนื่องจากเป็นการทำสัญญาในปัจจุบันและจะมีผลบังคับใช้ในอนาคตจึงทำให้ต้องมีข้อกำหนดเงื่อนไขและรายละเอียดมากมาย และผู้ถือกรมธรรม์ส่วนมากก็มักจะไม่นอยให้ความสนใจมากนัก หรือแม้ว่าจะให้ความสนใจแต่ก็ไม่สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน ของอาศัยคำแนะนำจากบริษัทหรือตัวแทนเป็นสำคัญ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้รัฐต้องออกกฎหมายควบคุมการดำเนินงานธุรกิจประกันชีวิตขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันและเพื่อป้องกันมิให้ธุรกิจประกันชีวิตดำเนินกิจการไปในทางที่ไม่ถูกต้องซึ่งอาจจะนำความเสียหายมาสู่ผู้เอาประกันได้

การควบคุมธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยเริ่มมีการควบคุมอย่างจริงจังตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2510 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 เมษายน พ.ศ.2511 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1/

1. เพื่อควบคุมดูแลฐานะการเงินของบริษัทประกันชีวิตใหม่มีความมั่นคงสามารถที่จะรับภาระหนี้สินที่มีต่อบุคคลภายนอกโดยเฉพาะผู้เอาประกันและผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยโดยครบถ้วนสมบูรณ์
2. เพื่อควบคุมดูแลข้อสัญญาประกันชีวิตใหม่ขอความชัดเจน อ่าง่าย เข้าใจง่าย ประกอบทั้งให้ทั้ง 2 ฝ่าย คือผู้เอาประกันและผู้รับประกันภัยได้รับความเป็น-

1. นายโพธิ์ จรรย์โกมล, "การควบคุมและดูแลธุรกิจประกันภัยในทศวรรษ" 80". วารสารสำนักงานประกันภัย (เมษายน-มิถุนายน 2523), หน้า 2

ธรรมและใหญ่เอาประกันภัยได้รับความคุ้มครองความความต้องการทางสภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ

3. ควบคุมดูแลอัตราเบี้ยประกันชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพการเสี่ยงภัย คือให้ความเป็นธรรมและเหมาะสมซึ่งไม่สูงหรือต่ำเกินไป โดยพิจารณาใหญ่ประกอบการได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับการลงทุนในอุตสาหกรรมอื่น

4. ควบคุมดูแลใหญ่เอาประกันชีวิตใ้รับการปฏิบัติตามสัญญาประกันภัย รวมทั้งการให้บริการต่าง ๆ ตามสมควรจากผู้รับประกันภัยรวมทั้งคนกลางประกันภัยอื่น ใ้แก่ตัวแทน นายหน้าและผู้ประเมินภัยด้วยความสุจริตใจ

5. ควบคุมดูแลธุรกิจประกันชีวิตและส่งเสริมให้มีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 พอสรุปได้ดังนี้

การควบคุมการจัดตั้งบริษัท

1. การจัดตั้งบริษัท การประกอบธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยจะต้องดำเนินการดังนี้ 1/

ก. จะต้องจัดตั้งในรูปของบริษัทจำกัด ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510

ข. ทุนจดทะเบียนต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท และในวันจัดตั้งบริษัทต้องมีทุนชำระแล้วไม่น้อยกว่า 50 ล้านบาท และภายในระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันที่ ได้รับใบอนุญาตจะต้องมีทุนชำระแล้วไม่น้อยกว่า 75 ล้านบาท และ 100 ล้านบาทภายในระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่ ได้รับใบอนุญาต โดยเมื่อเริ่มก่อตั้งบริษัทจะต้องถือหุ้นในบริษัท ไม่น้อยกว่าร้อยละสองของเงินทุนจดทะเบียนและจะถือหุ้นของตนให้บุคคลอื่น ๆ ไม่ได้ เว้นแต่หุ้นที่จะโอนนั้นจะไ้ชำระมูลค่าหุ้นเต็มตามมูลค่าหุ้นแล้ว

1. สวัสดิการสำนักงานประกันภัย, พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510.

ก. หุ้นที่ออกจะต้องเป็นหุ้นสามัญชนิดระบุชื่อ โดยหุ้นหนึ่ง ๆ จะต้อง
มีมูลค่าไม่เกินหุ้นละ 1,000 บาท และจะต้องชำระค่าหุ้นด้วยตัวเงินหรือทรัพย์สินเท่านั้น

ง. ผู้ถือหุ้นจะต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 ของ
จำนวนหุ้นทั้งหมด และผู้ถือหุ้นแต่ละคนจะถือหุ้นของบริษัทเกินกว่าร้อยละ 5 ของเงินทุน
จดทะเบียนของบริษัทไม่ได้

จ. คณะกรรมการและผู้จัดการ คณะกรรมการของบริษัทต้องมีจำนวน
ไม่น้อยกว่า 5 คนและต้องมีสัญชาติไทยทุกคน และจะแต่งตั้งบุคคลต่อไปนี้เป็นกรรมการหรือ
ผู้จัดการ ของบริษัทไม่ได้

1. เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ สมุหบัญชี หรือพนักงานผู้มีอำนาจ
ในการจัดการ ของบริษัทประเภทชีวิตหรือบริษัทประเภทวินาศภัยในขณะที่บริษัทนั้นถูกเพิกถอน
ใบอนุญาต

2. เป็นกรรมการ ผู้จัดการ สมุหบัญชี หรือพนักงานผู้มีอำนาจใน
การจัดการ ของบริษัทที่ประกอบธุรกิจประเภทชีวิตในเวลาเดียวกัน

3. เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่
ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันใดกระทำให้โดยประมาท

4. เป็นบุคคลล้มละลาย วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
หรือเป็นผู้เยาว์

จุดมุ่งหมายในการที่รัฐให้ธุรกิจประเภทชีวิตต้องได้รับใบอนุญาตจากกระทรวง
พาณิชย์ เพื่อให้รูปแบบของธุรกิจ ธุรกิจทะเบียน คุณสมบัติของกรรมการ เป็นไปตามที่กฎหมาย
ได้กำหนดไว้ เพื่อให้ธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นมาสามารถบริหารงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและ
ไม่สร้างความเสียหายให้แก่สาธารณชน

2. การวางหลักทรัพย์ บริษัทต้องมีหลักทรัพย์ของบริษัทวางไว้กับนาย
ทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ประกันมีมูลค่า 2 ล้านบาท ^{1/}

หลักทรัพย์ของบริษัทที่วางไว้กับนายทะเบียนนี้จะเป็นเงินสด พันธบัตร
รัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่น ทั้งนี้

ก. พันธบัตรธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาการ
(ธนาคารโลก)

ข. ทุนกู้ของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่าต่ำกว่าที่กำหนดไว้
นายทะเบียนจะสั่งให้บริษัทนั้นนำหลักทรัพย์มาเพิ่มเติมจนครบจำนวนที่กำหนดภายใน 30
วันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่าเพิ่มขึ้นกว่าที่กำหนดบริษัท
นั้นอาจขอลดหลักทรัพย์ประกันส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้นได้

การที่รัฐกำหนดให้บริษัทประกันชีวิตต้องวางเงินหรือทรัพย์สินจำนวนหนึ่งไว้
กับสำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์เพื่อสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เอาประกัน
ว่าเมื่อบริษัทประกันชีวิตเกิดภาวะที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ผู้เอาประกันก็สามารถจะไ้
รับเงินชดเชยการชำระหนี้จากหลักทรัพย์จำนวนดังกล่าว นอกจากนั้นรัฐยังสามารถเข้ามาแทรกการ
ดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจ เช่นถ้ารัฐมนตรีนโยบายจะช่วย
เหลือชาวไร่ชาวนาก็อาจกำหนดให้บริษัทวางเงินสำรองในรูปบัญชีเงินฝากประจำกับ
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อธนาคารจะได้ให้เกษตรกรกู้ในอัตรา
ดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น

3. เงินกองทุน

เงินกองทุน ^{1/} หมายถึงทุนที่ชำระแล้ว ทุนสำรองซึ่งรวมทั้งเงินสำรอง
อื่นที่ไ้จัดสรรจากกำไรสุทธิ และกำไรสุทธิที่เหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว ซึ่งตามมาตรา
19 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2510 กำหนดให้บริษัทต้องดำรงเงินกองทุนไว้ไม่
น้อยกว่า 5 ล้านบาท แต่สำหรับบริษัทที่จัดตั้งก่อนปี พ.ศ.2510 ไ้รับยกเว้นไม่คงดำรง
เงินกองทุนดังกล่าว

การที่รัฐกำหนดเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิตก็เพื่อให้บริษัทมีจำนวนเงิน
มากเพียงพอที่จะรับภาระความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้ โดยมีความเห็นว่ายิ่งบริษัทมีเงิน
กองทุนมากเพียงใดความมั่นคงของบริษัทก็จะมีมากขึ้นเพียงนั้น

4. การ เปิดสาขาของบริษัทประกันชีวิต 1/

บริษัทประกันชีวิตที่มีสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศจะเปิดสาขาใดก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี ซึ่งในการขออนุญาตนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขก็ได้

สำหรับการประกอบธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศจะกระทำใ้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี และจะต้องทำทรัพย์สินไว้ในประเทศไทยตามจำนวน ชนิด วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

ก. ไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท ภายในหนึ่งปีหกเดือน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสำหรับสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามมาตรา 100

ข. ทรัพย์สินที่ค้ำประกันไว้ตามข้อ ก. อาจจะเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย ซึ่งปราศจากการค้ำประกัน หุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรืออสังหาริมทรัพย์ เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างของบริษัท ซึ่งปราศจากการค้ำประกัน และต้องมีมูลค่ารวมกันไม่เกินร้อยละ 40 ของทรัพย์สินที่ค้ำประกันไว้

บริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศนี้จะเปิดสาขา ณ ที่อื่น ๆ ไม่ได้

5. การ เพิกถอนใบอนุญาต รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตใ้เมื่อบริษัท 2/

ก. มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคง อันอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

ข.ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดความความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตาม

1. เรื่องเดียวกัน, หน้า 3.

2. เรื่องเดียวกัน, หน้า 10.

ตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัติ ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการหรือประชาชน

ก. หยุดประกอบธุรกิจประจำวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ง. ประกอบธุรกิจประจำวันต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการหรือประชาชน

จ. ประวิงการจ่ายเงินที่ต้องจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยที่ต้องจ่ายคืนโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจ่ายหรือคืนไปโดยไม่สุจริต

การควบคุมการดำเนินงาน

1. การติดต่อกับประชาชน 1/

ในการติดต่อกับประชาชน บริษัทต้องเปิดทำงานตามวันและเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่ทั้งนี้บริษัทจะเปิดทำงานเกินกว่าที่กำหนดก็ได้

2. ข้อห้ามมิให้บริษัทกระทำ 2/

กฎหมายได้กำหนดมิให้บริษัทกระทำการต่าง ๆ ดังนี้

ก. ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี

ข. ฝากเงินไว้ที่อื่นนอกจากธนาคาร

ค. เก็บเงินสละไว้ที่อื่นนอกจากที่สำนักงานของบริษัท

ง. จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่กรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท เพื่อเป็นค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนสำหรับหรือเนื่องจากธุรกิจหรือการกระทำใด ๆ เว้นแต่บำเหน็จ เงินก้อน โบนัส หรือเงินอย่างอื่นที่พึงจ่ายตามปกติ

จ. จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตนอกจากเงินค่าจ้างหรือบำเหน็จที่พึงจ่ายตามปกติ

1. เรื่องเดียวกัน, หน้า 8.

2. เรื่องเดียวกัน, หน้า 6.

ฉ. จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดล่วงหน้าให้แก่บุคคลใดเป็นค่านายหน้า หรือค่าตอบแทนสำหรับงานที่จะทำให้แก่บริษัท

ช. จ่ายบำเหน็จให้แก่บุคคลที่ช่วยให้มีการทำสัญญาประกันภัย ซึ่งมิใช่ตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทหรือนายหน้าประกันชีวิต

ซ. ซื้อมีไว้เป็นประจำซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างของบริษัท ความสมควร หรือเป็นการซื้ออสังหาริมทรัพย์จำนวนไว้กับบริษัทนั้นจากการขายทอดตลาด โดยคำสั่งของศาล

ด. ให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

ค. รับชำระเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยลดลงต่ำกว่าจำนวนที่ต้องชำระ

ก. ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันชีวิตหรือพนักงานของบริษัทซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัย

ข. ออกกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งไม่มีลายมือชื่อของกรรมการผู้มีอำนาจผูกพันบริษัทตามที่ใดจดทะเบียนไว้ หรือไม่มีลายมือชื่อของผู้จัดการสาขาของบริษัทต่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต แล้วแต่กรณี

ง. โฆษณาจริงใจอันเป็นเท็จหรือเกินความจริงเกี่ยวกับบริษัทหรือธุรกิจประกันชีวิตของบริษัท

3. เงินสำรองประกันภัย

ให้บริษัทจัดสรร เบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีความผูกพันอยู่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา 1/

รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้บริษัทวางเงินสำรองประกันภัยเป็นมูลค่าไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียน 2/ หลังจากหักค่าจำนวน

1. เรื่องเดียวกัน, หน้า 4.

2. เรื่องเดียวกัน, หน้า 5.

เงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยของบริษัท เป็นประกัน และเงินสำรองประกันภัยที่วางไว้กับนายทะเบียนจะเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทยหรือทรัพย์สินอย่างอื่นดังนี้

- ก. พันธบัตรที่กระทรวงการคลังค้ำประกันทั้งต้นเงินและดอกเบี้ย
- ข. หลักทรัพย์ของกระทรวงการคลัง
- ค. หลักทรัพย์ขององค์การหรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมี

พระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นโดยมีกระทรวงการคลังค้ำประกัน

- ง. หุ้กของบรรมช้เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- จ. หุ้กของบรรมช้จากค้ที่มีธนาคารในประเทศค้ำประกันและมี

กำหนดเวลาที่จะคงได้คืนทุนนั้นไม่เกิน 3 ปี นับแต่วันออกหุ้ก

- ฉ. ที่ดินและอาคารที่ใช้เป็นสำนักงานแห่งใหญ่ของบริษัทให้ประเมิน

ราคาตามประกาศกระทรวงพาณิชย์โดยให้ถือเป็นทรัพย์สินที่วางไว้กับนายทะเบียนประกันชีวิตได้ไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินสำรองประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้กับนายทะเบียนประกันชีวิต และให้วางเป็นเงินสำรองประกันภัยได้ในครั้งแรกเท่านั้น

ข. ในรับฝากเงินหรือสมมุติฝากเงินประเภทฝากประจำที่มีระยะเวลาการฝากเงินตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ซึ่งธนาคารในประเทศออกให้แก่บริษัทเพื่อเป็นหลักฐานในการรับฝากเงินของบริษัท

ค. คำสัญญาใช้เงินที่ธนาคารในประเทศเป็นผู้ค้ำประกันและมีระยะเวลาถึงกำหนดใช้เงินไม่เกิน 1 ปี

สำหรับข้อ ค. และ ค. ให้ถือเป็นทรัพย์สินที่วางเป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียนประกันชีวิตได้ภายในไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม 2528

เงินสำรองเป็นหนี้สินรายใหญ่ของบริษัทประกันชีวิตมีอยู่เอาประกันหรือผู้รับประกันความกรรมธรรม์ การที่กฎหมายได้กำหนดให้บริษัทต้องตั้งเงินสำรองไว้ก็เพื่อให้บริษัทแสดงภาวะหนี้สินของบริษัทใหญ่ถูกต้องหรือใกล้เคียงต่อความเป็นจริง เพราะถ้าหากไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้บริษัทอาจไม่แสดงรายการหนี้สินนี้ไว้ หรือไม่ก็แสดงต่ำกว่าความเป็นจริง ซึ่งจะทำให้ผู้เอาประกันหรือประชาชนทั่วไปไม่ทราบฐานะอันแท้จริงของบริษัทได้

4. แบบกรรมธรรม์

กรรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยต้องเป็นไปตามแบบ

และขอความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้รวมทั้งเอกสารประกอบหรือแบบ
ทำยกรมธรรมประกันกันนั้นด้วย 1/

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยแตกต่างไปจากแบบหรือขอความ
ที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์
ประกันภัยมีสิทธิเลือกให้บริษัทของรับผิดในการชำระหนี้ตามแบบกรมธรรม์ประกันภัยหรือ
ขอความที่บริษัทออกให้ นั้น หรือตามแบบหรือขอความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้
แล้วก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยจะใช้สิทธิ
ดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ยอมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่มีอยู่คดีไว้ในพระราช
บัญญัตินี้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยใช้แบบหรือขอความที่นาย
ทะเบียนมิได้ให้ความเห็นชอบผู้เอาประกันภัยจะเลือกให้บริษัทของรับผิดตามกรมธรรม์
ประกันภัยนั้นหรือจะบอกเลิกสัญญาประกันชีวิตนั้นเสียและให้บริษัทคืนเบี้ยประกันทั้งสิ้นที่ได้
ชำระไว้แล้วแก่บริษัทก็ได้และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่
ยอมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่มีอยู่คดีไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การที่รัฐควบคุมแบบและขอความของกรมธรรม์ประกันชีวิต ก็เพื่อความ
คุ้มครองแก่ผู้เอาประกันและผู้มีสิทธิตามกรมธรรม์ไม่ให้อยู่ในฐานะเสียเปรียบกับผู้รับ
ประกัน ซึ่งอาจจะเขียนขอความในสัญญาไม่ชัดเจนคลุมเคลือที่ความกำกวมหลายทางหรือมี
บทบัญญัติอันอาจจะทำให้ผู้เอาประกันเสียเปรียบได้ เนื่องจากขอความต่าง ๆ ในสัญญา
จะเขียนขึ้นด้วยภาษาของนักกฎหมาย และถ้อยคำบางคำก็มีความหมายเฉพาะทำให้ยากแก่
การทำความเข้าใจและสัญญาของบริษัทส่วนมากก็มักจะลอกเลียนแบบและขอความจาก
ต่างประเทศ ทำให้มีขอความไม่สอดคล้องหรือบางครั้งก็ขัดกับหลักกฎหมายชนบทธรรมเนียม
ประเพณีและความรู้สึกของคนไทย ฉะนั้นรัฐจึงต้องเข้ามาควบคุมเพื่อให้กรมธรรม์ดังกล่าว
มีรูปแบบและขอความที่ง่ายแก่การทำความเข้าใจและเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและ
สังคมของประเทศ

1. เรื่องเดียวกัน, หน้า 5.

5. อัตราเบี้ยประกัน

อัตราเบี้ยประกันภัยที่บริษัทกำหนด 1/ จะต้องได้รับความเห็นชอบจาก นายทะเบียนและอัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนเห็นชอบไว้แล้ว เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้เปลี่ยนอัตรานั้นเสียใหม่ก็ได้ การเปลี่ยนอัตราใหม่ไม่มีผลกระหนาบกระเพื่อนกรมธรรม์ประกันภัยที่ใดกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ก่อนแล้ว

เนื่องจากราคาความคุ้มครองที่บริษัทประกันชีวิตคิดเอากับผู้อุปประกันมีสภาพแตกต่างจากราคาสินค้าอื่น ๆ โดยทั่วไป เพราะเป็นราคาที่คาดว่าจะเหมาะสมกับสินค้าที่จะส่งมอบในอนาคต เมื่อเป็นการคาดการณ์ในอนาคตก็จะมีผลขาดได้ง่ายและถ้าอัตราเบี้ยประกันที่คิดเอากับผู้อุปประกันค่าเกินไปก็จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บริษัทประกันชีวิตที่ซึ่งในที่สุดผลเสียก็จะตกกับผู้อุปประกันถ้าบริษัทเกิดมีฐานะไม่มั่นคง การควบคุมดูแลอัตราเบี้ยประกันไม่ให้ค่าเกินไปจึงเป็นสิ่งสำคัญ และหลักในการพิจารณาโดยทั่วไปก็จะคำนึงถึงว่าอัตราเบี้ยประกันนั้นจะต้องพอเพียงหรือคุ้มกับสภาพของการเสี่ยงภัยและต้องให้ความยุติธรรมต่อผู้อุปประกัน สอดคล้องกับสภาพของการเสี่ยงภัย กล่าวคือถ้าภาวะการเสี่ยงภัยสูงอัตราเบี้ยประกันภัยก็ต้องสูงและถ้าภาวะการเสี่ยงภัยน้อยอัตราเบี้ยประกันภัยก็ควรจะทำ เป็นต้น

การควบคุมทางการตลาด

1. การโฆษณาของบริษัท

ถ้าบริษัทโฆษณาจริงใจอันเป็นเท็จหรือเกินความจริงเกี่ยวกับบริษัทหรือธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทจะต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1 แสนบาท 2/ นอกจากนั้นกรรมการของบริษัทหรือบุคคลใดซึ่งรับฉ้อฉลในการดำเนินการของบริษัทต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5 หมื่นบาท เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าผู้นั้นมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของบริษัทนั้นควาย 3/

การที่จะต้องมีกฎหมายควบคุมการโฆษณาสำหรับธุรกิจประกันชีวิตก็เนื่องจาก

1. เรื่องเดียวกัน, หน้า 6.
2. เรื่องเดียวกัน, หน้า 7.
3. เรื่องเดียวกัน, หน้า 20.

การประกันชีวิตเป็นเรื่องของการให้บริการซึ่งไม่มีตัวตนขึ้นอยู่กับความเข้าใจและเห็นประโยชน์ของประชาชนโดยทั่วไป ดังนั้นการโฆษณาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะโน้มน้าวจิตใจให้ผู้อุปถัมภ์ประกันคล้อยตามได้ แต่การโฆษณาที่มุ่งหวังแต่ให้ผู้อุปถัมภ์เกิดความหลงเชื่อโดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงและความเหมาะสมของผู้อุปถัมภ์ ย่อมจะเป็นผลเสียแก่ผู้อุปถัมภ์และในที่สุดก็จะทำให้ภาพพจน์โดยรวมของธุรกิจนี้ถูกทำลายไป จึงจำเป็นจะต้องมีการควบคุมเพื่อให้การโฆษณาอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมกับธุรกิจทั่วไปควรจะมีปฏิบัติ

2. ตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต

การเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนโดยชอบรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตต้องมีคุณสมบัติดังนี้ 1/

- ก. บรรลุนิติภาวะแล้ว
- ข. มีภูมิลำเนาในประเทศไทย
- ค. มีมาตรฐานการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- ง. ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- จ. ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดซึ่งกฎหมายบัญญัติ

ให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบความผิด เว้นแต่จะพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี ก่อนวันขอรับใบอนุญาต

- ฉ. ไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย
- ช. ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตในระยะเวลา 3 ปี ก่อนวันขอรับใบอนุญาต
- ซ. สอบความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตได้ตามหลักสูตรและวิธีการที่

นายทะเบียนกำหนด

ผู้ที่ เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใดอยู่แล้วอาจขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทอื่นอีกได้ คำขอรับใบอนุญาตเช่นว่านั้นของผู้ขอต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของบริษัทที่ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันชีวิตอยู่แล้ว พร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทใหม่ซึ่งต้องมีข้อความแสดงไว้ควยวามบริษัทใหม่นั้นได้ทราบแล้วว่าผู้ขอเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใดอยู่แล้วเมื่อนายทะเบียนได้ออกใบอนุญาตแล้วให้แจ้งให้

บริษัทที่เกี่ยวข้องทราบ

ตัวแทนประกันชีวิตอาจจะกระทำการในนามของบริษัทในกรณีต่อไปนี้ได้
เมื่อได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัท 1/

- ก. รับเบี้ยประกันภัย
- ข. ทำสัญญาประกันชีวิต

กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับตัวแทนประกันชีวิตและต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างในบริษัทใด

นิติบุคคลซึ่งมีถิ่นที่สำนักงานใหญ่ในประเทศไทยอาจขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตได้ ในเมื่อการเป็นนายหน้าประกันชีวิตเป็นวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้น และนิติบุคคลนั้นมีพนักงานหรือลูกจ้างที่อาจทำการเป็นนายหน้าประกันชีวิตแทนนิติบุคคลนั้นได้ โดยได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้นิติบุคคลนั้นต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตในระยะเวลา 3 ปีก่อนวันของรับใบอนุญาต

การที่กฎหมายต้องมีการควบคุมในค่านายหน้าตัวแทนก็เนื่องจากการขายประกันชีวิตส่วนมากจะใช้วิธีการขายโดยผ่านตัวแทน ดังนั้นตัวแทนเหล่านี้จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของธุรกิจ การควบคุมทางคุณภาพและจรรยาบรรณจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อมิให้ใ้บุคคลซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันได้

การควบคุมทางการเงิน

1. การจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี

ให้บริษัทจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด 2/ โดยจะต้องลงรายการที่เกี่ยวข้องภายใน 7 วัน นับแต่วันที่มีเหตุอันจะต้องลงรายการนั้นและบริษัทจะต้องเก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี

1. เรื่องเดียวกัน, หน้า 15.
2. เรื่องเดียวกัน, หน้า 8.

ดังกล่าวไว้ที่สำนักงานของบริษัทไม่น้อยกว่า 10 ปีนับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้าย ใน สมุททะ เบียมหรือสมุทบัญญัตินั้น หรือนับแต่วันที่บริษัทพ้นจากความรับผิดชอบรายการที่มีความ รับผิดชอบที่สุด ทั้งนี้แล้วแต่อย่างไรจะยาวกว่า

ให้บริษัทส่งรายงานประจำปีแสดงฐานะการเงินและกิจการของบริษัทต่อ นายทะเบียนสำหรับรอบปีประจักษ์ที่ล่วงมาแล้ว 1/ ตามแบบและรายการที่นายทะเบียน กำหนดภายใน 180 วันนับแต่วันสิ้นปีประจักษ์/และถ้าเป็นบริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัท ประกันชีวิตต่างประเทศให้ส่งรายงานประจำปีของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ตนเป็น สาขาควภายใน 180 วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศนั้น

ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบกิจการและฐานะ การเงินของบริษัทได้ดังนี้ 2/

ก. เข้าไปในสำนักงานของบริษัทในระหว่างเวลาทำการเพื่อทราบ ข้อเท็จจริงในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ จากกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทและสอบถามบุคคลดังกล่าวนี้ได้ โดยบุคคลดังกล่าว ต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ข. เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบหรือประเมินราคาทรัพย์สินของบริษัท

ค. สั่งให้บริษัทหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทส่ง เอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ

ง. เรียกบุคคลในข้อ ก. หรือข้อ ค. มาให้ถ้อยคำหรือจะสั่งให้บุคคล ดังกล่าวยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงตามที่ต้องการก็ได้

นอกจากนี้ยังให้บริษัทต้องประกาศรายการยอดตามแบบที่นายทะเบียน กำหนด 3/ แสดงสินทรัพย์และหนี้สินที่มีอยู่ในวันสิ้นปีประจักษ์ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ส่ง รายงานประจำปีในหนังสือพิมพ์รายวันที่ออกจำหน่ายในท้องถิ่นที่สำนักงานใหญ่ของบริษัท ตั้งอยู่อย่างน้อย 1 ฉบับมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 3 วัน และให้ปีประกาศไว้ในที่เปิดเผย

1. เรื่องเดียวกัน, หน้า 9
2. เรื่องเดียวกัน, หน้า 10.
3. เรื่องเดียวกัน, หน้า 9.

ณ สำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขาของบริษัทไม่น้อยกว่า 30 วันด้วย

การที่กฎหมายกำหนดให้บริษัทประกันชีวิตต้องจัดทำสมุดบัญชีและทะเบียนบัญชีอื่น ๆ รวมทั้งต้องส่งรายงานประจำปีเพื่อแสดงฐานะการเงินของบริษัทก็เนื่องจากว่า บริษัทมีการบัญชีที่จะต้องชำระเงินคืนแก่ผู้เอาประกันเมื่อครบกำหนดตามสัญญา ทั้งนี้รัฐจึงต้องควบคุมดูแลการรับจ่ายเงินของบริษัทอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะทางการเงินรายจ่าย เพราะถ้าหากบริษัทจ่ายเงินไปในทางที่ไม่สมควรหรือจ่ายไปมากกว่าที่ควรจะเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหายก็คือผู้เอาประกันนั่นเอง

2. การลงทุนของบริษัท

นอกจากการประกอบธุรกิจประกันชีวิตแล้วบริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจอื่นใดได้ดังต่อไปนี้ 1/

ก. ชอัทนษบัททร

1. พันษบัททรฐรบาลไทย

2. พันษบัททรทททร วงการ คลงค้ปร ะกัณฑงเงนค้ณและคอกเบย

บริษัทจะชอได้ไมเกนร้อลละ 25 ของสินทรพัภของบริษัทคามบดัชงบคูลทม่ยู่ในวณลันปี บดัชงสุคทาย

3. พันษบัททรชนาคารระหว่างประเทศทม่วตุคุดประลงค้เพอการ พฒนา บริษัทจะชอได้ไมเกนร้อลละ .5 ของสินทรพัภของบริษัทคามบดัชงบคูลทม่ยู่ในวณลันปี บดัชงสุคทาย

ข. ชอหรือชอลคหลททรพัภของกร ะทร วงการ คลงหรือองค้การหรือ ฐรวิสาทกจทม่เป็นคบุคคลชงมพร ะราชบดัชงคทร หรือพร ะราชกณฎฎกาจคคังชน

ค. ชอทุนหรือทุนกูของบร ษัทเงนทุนอุคสาทกรรรมแห่งประเทศไทย ชง ปราสจากการ ะคคทนคอบบริษัทจะชอได้ไมสูงกวามูลคาคของทุนหรือทุนกทคังว้ เวนแจะค้ ฐบคความเห็นชอมเป็นหน้ลือจากนายทะเบียนประกันชวคให้ชอในราคาทสูงกวามูลคาคของทุน หรือทุนกทคังว้

ง. ชอทุนหรือทุนกูของบร ษัทจ้กค

1. เรอเงคยวกัน, หนา 5 และ 32.

1. ถ้าเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัดซึ่งประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เกษตรกรรม หรือการขนส่ง บริษัทจะซื้อได้ไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ค้างไว้หรือเป็นการซื้อในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้รวมกันไม่เกินร้อยละ 25 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีซึ่งบุคคลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัด

2. ถ้าเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัดซึ่งประกอบธุรกิจในการขายหรือให้เช่าที่ดินและอาคาร บริษัทจะซื้อได้ไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ค้างไว้หรือเป็นการซื้อในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้รวมกันไม่เกินร้อยละ 10 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีซึ่งบุคคลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัด

3. ถ้าเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัดซึ่งประกอบธุรกิจประกันชีวิตบริษัทจะซื้อได้เมื่อได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันชีวิต และจะซื้อได้ไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ค้างไว้หรือซื้อในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้รวมกันไม่เกินร้อยละ 10 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีซึ่งบุคคลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของเงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัดนั้น

4. ถ้าเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัดซึ่งประกอบธุรกิจเฉพาะการประกันคือ บริษัทจะซื้อได้ไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ค้างไว้หรือเป็นการซื้อในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้รวมกันไม่เกินร้อยละ 10 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีซึ่งบุคคลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัดนั้น

5. ถ้าเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัดซึ่งประกอบธุรกิจอื่นนอกจาก 1 - 4 บริษัทจะซื้อได้เมื่อได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันชีวิต และจะซื้อได้ไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ค้างไว้หรือเป็นการซื้อในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้รวมกันไม่เกินร้อยละ 15 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชี

งบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และบริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัด

จ. ซ้ำหุ้นของนิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในต่างประเทศ แต่นิติบุคคลนั้นต้องไม่มีสาขาในราชอาณาจักร บริษัทจะซื้อได้ต้องได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันชีวิตและจะซื้อได้รวมกันไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินกองทุนของบริษัท

ฉ. ซ้ำตั๋วแลกเงินที่ธนาคารในประเทศหรือบริษัทเงินทุนเป็นผู้รับอาวัลการใช้เงินทั้งจำนวนตามตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ธนาคารในประเทศเป็นผู้ค้าประกัน โดยตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินดังกล่าวต้องมี

1. กำหนดเวลาใช้เงินตามตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินไม่เกิน 1 ปีนับแต่วันออกและ

2. อัตราดอกเบี้ยตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินไม่ต่ำกว่าอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่ธนาคารต้องจ่ายให้แก่ผู้ฝากเงินเมื่อสิ้นระยะเวลาตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในขณะที่มีการรับซื้อตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินนั้น

ช. ซ้ำตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินโดยบริษัทเงินทุนเป็นผู้สั่งจ่ายหรือเป็นผู้ออกตั๋วหรือเป็นผู้รับอาวัลหรือเป็นผู้ค้าประกันการใช้เงินทั้งจำนวน ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินนั้นต้องมีกำหนดเวลาใช้เงินและอัตราดอกเบี้ยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ฉ. และบริษัทจะซื้อได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ 5 และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 25 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

ซ. ใหญ่

1. บริษัทใหญ่โดยธนาคารในประเทศเป็นผู้ค้าประกันหรือมีหลักทรัพย์เป็นประกัน บริษัทจะใหญ่เงินไคร่รายหนึ่งต้องไม่เกินร้อยละ 5 และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 25 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้ายและการใหญ่ดังกล่าวต้องมีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินหนึ่งปีและการชำระดอกเบี้ยชำระเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน 4 เดือน

2. บริษัทใหญ่โดยหลักทรัพย์เป็นประกัน

ก. ถ้ามีกรรมกรรมประกันภัยของผู้นั้นที่ทำไว้กับบริษัทเป็น

ประกันการกู้ยืมจำนวนเงินที่ใหญ่ในแต่ละรายเมื่อรวมกับดอกเบี้ยตลอดระยะเวลาที่ใหญ่
ยืมแล้ว ต้องไม่เกินเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยในวันที่ยืมนั้น

ข. ถ้ามีพันธบัตรรัฐบาลไทย พันธบัตรที่กระทรวงการคลัง
ค้ำประกันทั้งเงินและดอกเบี้ย พันธบัตรธนาคารระหว่างประเทศที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการ
พัฒนาหรือทุนกู้โดยธนาคารในประเทศค้ำประกัน พันธบัตรหรือหุ้นกู้เขื่อนนั้นต้องปราศจาก
การระคึกพัน บริษัทจะใหญ่ยืมได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของสินทรัพย์บริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ใน
วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย จำนวนเงินที่ใหญ่ในแต่ละรายเมื่อรวมกับดอกเบี้ยตลอดระยะเวลา
ที่ใหญ่ยืมไม่เกิน 2 ปี และกำหนดการชำระคืนเงินและดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะ
เวลาไม่เกิน 1 ปี

3. ถ้าจำนวนที่ดินและอาคารซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยเป็นประกันการ
กู้ยืม สัญญากู้ยืมต้องมีระยะเวลาไม่เกิน 15 ปี และจำนวนเงินที่ใหญ่ยืมต้องไม่เกินร้อยละ
80 ของราคาสินทรัพย์ที่เป็นประกันตามราคาซื้อขายในตลาดตามหลักเกณฑ์นายทะเบียน
ประกันชีวิตกำหนดจำนวนเงินที่ใหญ่ยืมแต่ละรายต้องไม่เกิน 4 แสนบาท และต้องกำหนด
การชำระคืนเงินและดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือน และ
บริษัทจะใหญ่ยืมได้เมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของสินทรัพย์ของบริษัท
ตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และอาคารที่เป็นประกันการกู้ยืมต้องมี
ประกันวินาศภัยเป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่ามูลค่าของอาคารนั้น

4. ถ้าจำนวนอสังหาริมทรัพย์นอกจากที่กล่าวในข้อ 3 เป็นประกัน
การกู้ยืมอสังหาริมทรัพย์นั้นต้องไม่มีการจำนองกับผู้อื่นคึกพันอยู่ และสัญญากู้ยืมต้องมีระยะ
เวลาไม่เกิน 7 ปี และต้องมีกำหนดการชำระดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลา
ไม่เกินหนึ่งปีและบริษัทจะใหญ่ยืมไครายหนึ่งต้องไม่เกินร้อยละ 5 และเมื่อรวมกันทุกราย
แล้วต้องไม่เกินร้อยละ 40 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้ง
สุดท้าย จำนวนเงินที่ใหญ่ยืมแต่ละรายต้องไม่เกินร้อยละ 60 ของราคาอสังหาริมทรัพย์
เป็นประกันตามราคาประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือไม่เกิน
ราคาที่น่าจะเบี่ยงประกันชีวิตให้ความเห็นชอบแล้วแต่กรณี

๕. ใหญ่ยืมแก่บริษัทจำกัดที่จัดสรรที่ดินหรือที่ดินและอาคารซึ่งจัดสรรตาม
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการจัดสรรที่ดินโดยธนาคารในประเทศเป็นค้ำประกันหรือมี

หลักทรัพย์เป็นประกันการให้กู้ยืมดังกล่าวต้องมีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกิน 5 ปี กำหนดการชำระคืนเงินและดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี และบริษัทจะให้กู้ยืมไครายหนึ่งไม่เกินร้อยละ 5 และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วของไม่เกินร้อยละ 10 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย ถ้าหลักทรัพย์ที่เป็นประกันเป็นสิ่งฮามทรัพย์ บริษัทจะให้กู้ยืมไครายหนึ่งไม่เกินร้อยละ 70 ของราคา อสังหาริมทรัพย์เป็นประกันตามราคาประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมาย ที่ดินหรือไม่เกินราคาที่ดินจดทะเบียนประกันชีวิตให้ความเห็นชอบแล้วแต่กรณี และถ้า อสังหาริมทรัพย์นั้นเมื่ออาคารรวมอยู่ด้วยจะต้องมีประกันวินาศภัยอาคาร เป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่าราคาของบริษัทประเมินให้ใช้เป็นหลักประกัน โดยให้บริษัทเป็นผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ ประกันภัย

ง. ให้กู้ยืมแก่การเคหะแห่งชาติ บริษัทจะให้กู้ยืมได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และการให้กู้ยืม ดังกล่าวของ

1. มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกิน 15 ปี
2. กำหนดการชำระดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลา

ไม่เกินหนึ่งปี

จ. ให้กู้ยืมแก่สหกรณ์เพื่อการเกษตรที่จัดขึ้นตามกฎหมายว่าด้วย สหกรณ์ บริษัทจะให้กู้ยืมได้เมื่อรวมกันทุกรายแล้วของไม่เกินร้อยละ 2 ของสินทรัพย์ของ บริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้ายและจำนวนเงินที่ให้กู้ยืมแต่ละรายต้องไม่ เกินร้อยละ 5 ของสินทรัพย์ของสหกรณ์ตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้ายและ การให้กู้ยืมดังกล่าวจะต้องมีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกิน 3 ปี และกำหนดการ ชำระดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี

ฉ. ให้กู้ยืมแก่เกษตรกร เพื่อใช้ในการเกษตรโดยมีผู้ค้ำประกัน บริษัท จะให้กู้ยืมได้แต่ละรายไม่เกิน 1 หน่อบาทและเมื่อรวมกันทุกรายแล้วของไม่เกินร้อยละ 5 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้ายและการให้กู้ยืมดังกล่าว ต้องมีเกษตรกรที่อยู่ใต้น้ำค้ำประกัน 2 คนเป็นผู้ค้ำประกัน และผู้ค้ำประกันต้องไม่มีหนี้สิน

หรือการชำระประกันกับผู้อยู่แล้วในวันที่ชำระประกันและมีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกิน 2 ปี

ณ. โกงกู้ยืมแก่งานของบริษัทโดยมีผู้ชำระประกัน บริษัทจะโกงกู้ยืมได้เมื่อรวมกันทุกรายแล้วของไม่เกินร้อยละ 3 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีบุคคลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้ายจำนวนเงินที่โกงยืมแต่ละรายต้องไม่เกิน 20 เท่าของเงินก้อนที่ผู้นั้นได้รับจากบริษัทในขณะที่กู้ยืมแต่ไม่เกิน 5 หน้บาทและการโกงยืมดังกล่าวจะต้องมีหลักเกณฑ์ดังนี้

- 1. มีพนักงานในบริษัทเดียวกันที่มีเงินก้อนสูงกว่าเงินก้อนของผู้นั้นเป็นผู้ชำระประกัน
- 2. มีกำหนดเวลาให้คืนเงินกู้ยืมไม่เกิน 5 ปี
- 3. กำหนดการชำระคืนเงินและดอกเบี้ยเป็นรายเดือน

ก. การจัดจำหน่ายที่ดินที่บริษัทมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2510 ไซ้บังคับหรือที่ดินที่ตกเป็นของบริษัท เนื่องจากการชำระหนี้ภายหลังวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวไซ้บังคับ ซึ่งบริษัทจะดำเนินการไต่เฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อการขายที่ดินดังกล่าวเท่านั้น และจำนวนเงินที่ใช้ในการจัดจำหน่ายที่ดินนั้นต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีบุคคลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย ทั้งนี้บริษัทจะดำเนินการไต่ขอเมื่อใดเสนอโครงการค่อนายทะเบียนประกันชีวิตและได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันชีวิตแล้ว

ค. ผากเงินไว้กับธนาคารในประเทศโดยได้รับดอกเบี้ย ทั้งนี้ ผู้สั่งจ่ายตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาไซ้เงินกู้ยืมหรือผู้ชำระประกันตามข้อ ฉ ถึง ฃ และ ฅ ต้องไม่เป็นการรวมการของบริษัท สามหรืออภรรยาของกรรมการของบริษัท หรือในกรณีที่ถูกกล่าวเป็นนิติบุคคลหรือเป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนนั้นต้องไม่มีการรวมการของบริษัทหรือสามหรืออภรรยาของกรรมการของบริษัท เป็นการผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลหรือเป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบหรือเป็นหุ้นส่วนในทางหุ้นส่วนสามัญแล้วแต่กรณี นอกจากนั้นหลักทรัพย์ต่างๆ ที่จะนำมาไซ้เป็นหลักประกันประกันในกรณีดังกล่าวจะต้องไม่เป็นของบุคคลธรรมดา นิติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนตามที่ระบุในที่นี้

การที่กฎหมายกำหนดขอบเขตและเงื่อนไขในการลงทุนของบริษัทประกันชีวิตก็เนื่องจากบริษัทมีการผูกพันจะต้องชำระเงินคืนแก่ผู้เอาประกันเมื่อครบกำหนดเงื่อนไขในสัญญาและจากประสบการณ์ในอดีตพบว่า การเลิกลมกิจการของบริษัทประกันชีวิตส่วนมากจะเนื่องมาจากปัญหาการลงทุนเป็นสำคัญ ดังนั้นการควบคุมการลงทุนของธุรกิจประกันชีวิตจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยจะคำนึงถึงความมั่นคงของการลงทุนเป็นอันดับแรก และผลคอบแทนจากการลงทุนเป็นอันดับรอง นอกจากนี้อาจจะเพื่อวัตถุประสงค์ในด้านอื่น ๆ เช่น เพื่อป้องกันมิให้เกิดการรวมอำนาจทางเศรษฐกิจหรือเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายทางเศรษฐกิจของประเทศ เป็นต้น

3. การจ่ายเงินปันผล

ในการคำนวณผลกำไรของบริษัทว่ามีเท่าใดเพื่อประโยชน์ในการจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้น บริษัทต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน 1/

การที่กฎหมายกำหนดให้บริษัทประกันชีวิตก่อนที่จะจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นจะต้องขอความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อนก็เพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าบริษัทมีกำไรจริงเพื่อเป็นการป้องกันการจ่ายเงินของบริษัทจากเงินของผู้เอาประกันจนทำให้ผู้เอาประกันไม่ได้รับเงินตามจำนวนที่ควรจะได้รับเมื่อครบกำหนดตามสัญญา

ความคิดเห็นของบริษัทประกันชีวิตเกี่ยวกับการควบคุมของรัฐที่ไ้จากแบบสอบถาม

1. ข้อกำหนดเกี่ยวกับทุนจดทะเบียนของบริษัท จากตารางที่ 5.1 บริษัทประกันชีวิตร้อยละ 77.78 เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวยังไม่รัดกุมเหมาะสมเนื่องจากเป็นอัตราที่สูงเกินไป ส่วนบริษัทที่เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวมีความรัดกุมเหมาะสมแล้วมีเพียงร้อยละ 22.22

2. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการวางหลักทรัพย์ของบริษัทไว้กับนายทะเบียน จากตารางที่ 5.2 บริษัทประกันชีวิตร้อยละ 66.67 เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวมีความรัดกุมเหมาะสมแล้ว และที่เห็นว่ายังไม่รัดกุมเหมาะสมมีเพียงร้อยละ 33.33 โดยเห็นว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เอาประกันในกรณีบริษัทประกันชีวิตมีจำนวนหนี้สินต่อผู้เอา

ประกันจำนวนมาก ร้อยละ 22.22 และเห็นว่าอัตราที่กำหนดคืออัตราสูงเกินไปร้อยละ 11.11

3. ข้อกำหนดเกี่ยวกับเงินกองทุน จากตารางที่ 5.3 บริษัทประกันชีวิต ร้อยละ 77.78 เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวมีความรัดกุมเหมาะสมแล้ว และร้อยละ 22.22 เห็นว่ายังไม่รัดกุมเหมาะสม เนื่องจากจำนวนเงินกองทุนที่กฎหมายกำหนดไม่มีความสัมพันธ์กับการรับเสี่ยงภัยของบริษัทร้อยละ 11.11 และไม่ใช่มั่งคั่งให้ครอบคลุมทุกบริษัท ร้อยละ 11.11

4. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปิดสาขาของบริษัทประกันชีวิต จากตารางที่ 5.4 จะเห็นว่าบริษัทประกันชีวิตร้อยละ 77.78 เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวยังไม่รัดกุมเหมาะสมเพราะทำให้บริษัทไม่สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างกว้างขวาง และบริษัทที่เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวมีความรัดกุมเหมาะสมมีเพียงร้อยละ 22.22

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบกรมธรรม์ จากตารางที่ 5.5 บริษัทประกันชีวิตส่วนมากร้อยละ 66.67 เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวยังไม่รัดกุมเหมาะสมทั้งนี้เนื่องจากก่อให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินธุรกิจร้อยละ 44.44 และเจ้าหน้าที่ของรัฐยังขาดความรู้เกี่ยวกับธุรกิจดังกล่าวร้อยละ 22.22 ส่วนบริษัทที่เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวมีความรัดกุมเหมาะสมแล้วมีเพียงร้อยละ 33.33

6. ข้อกำหนดเกี่ยวกับอัตราเบี้ยประกันชีวิต จากตารางที่ 5.6 บริษัทประกันชีวิตร้อยละ 66.67 เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวยังไม่รัดกุมเหมาะสมเนื่องจากก่อให้เกิดความล่าช้าร้อยละ 22.22 และเจ้าหน้าที่ของรัฐยังขาดความรู้เพียงพอร้อยละ 44.44 ส่วนบริษัทที่เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวมีความรัดกุมเหมาะสมแล้วมีเพียงร้อยละ 33.33

7. ข้อกำหนดเกี่ยวกับอัตราค่านายหน้าและเงินบำเหน็จ จากตารางที่ 5.7 บริษัทประกันชีวิตร้อยละ 55.56 เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวรัดกุมเหมาะสมแล้ว และร้อยละ 44.44 เห็นว่ายังไม่รัดกุมเหมาะสมเนื่องจากก่อให้เกิดการแข่งขันในค่านการจ่ายผลตอบแทนให้แก่ตัวแทนมากกว่าแข่งขันในค่านการให้บริการแก่ประชาชน

8. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการลงทุนของบริษัทประกันชีวิต จากตารางที่ 5.8 บริษัทประกันชีวิตร้อยละ 77.78 เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวยังไม่รัดกุมเหมาะสมเนื่องจากมีการจำกัดประเภทการลงทุนมากไปร้อยละ 33.33 ควรยืดหยุ่นมากกว่านี้ร้อยละ 33.33

และก่อให้เกิดความไม่คล่องตัวในการดำเนินธุรกิจร้อยละ 11.11 ส่วนบริษัทที่เห็นว่า
ข้อกำหนดดังกล่าวมีความรัดกุมเหมาะสมแล้วมีเพียงร้อยละ 22.22

9. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผล จากตารางที่ 5.9 บริษัท
ประกันชีวิตร้อยละ 66.67 เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวยังไม่รัดกุมเหมาะสมเนื่องจากทำให้
ขาดความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ และบริษัทที่เห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวมีความรัดกุม
เหมาะสมแล้วมีเพียงร้อยละ 33.33

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าบริษัทประกันชีวิตส่วนมากจะมีความเห็นว่า
ข้อกำหนดต่าง ๆ ตามที่สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ใช้นับกับธุรกิจประกัน
ชีวิตในปัจจุบันนี้ยังไม่รัดกุมเหมาะสมเท่าที่ควร และเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจประกัน
ชีวิตเป็นอย่างมากสมควรที่จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและเหมาะสม
กับสภาพการดำเนินงานของธุรกิจในปัจจุบัน

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.1

ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับในเรื่องทุนจดทะเบียนของบริษัท

คำตอบ	จำนวนข้อมูล	ร้อยละ
รักกฎเหมาะสม	2	22.22
ไม่รักกฎเหมาะสม เพราะ - อัตราที่กำหนดสูงเกินไป	7	77.78
รวม	9	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับในเรื่องการวางหลักทรัพย์ไว้เป็นประกัน

คำตอบ	จำนวนข้อมูล	ร้อยละ
รักกฎเหมาะสม	6	66.67
ไม่รักกฎเหมาะสม เพราะ		
- เกิดความเสี่ยงแก่ผู้เอาประกัน	2	22.22
- อัตราที่กำหนดสูงเกินไป	1	11.11
รวม	9	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.3

ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับในเรื่องเงินกองทุน

คำตอบ	จำนวนข้อ	ร้อยละ
รักกฎเหมาะสม	7	77.78
ไม่รักกฎเหมาะสม เพราะ		
- ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับเลี้ยง	1	11.11
- ไม่ได้ใช้บังคับกับทุกบริษัท	1	11.11
รวม	9	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.4

ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับในเรื่องการ เปิดสาขา

คำตอบ	จำนวนข้อมูล	ร้อยละ
รักกุ่มเหมาะสม	2	22.22
ไม่รักกุ่มเหมาะสม เพราะ - ทำให้ไม่สามารถให้บริการได้อย่างกว้างขวาง	7	77.78
รวม	9	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.5
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับในเรื่องแบบกรมธรรม์

คำตอบ	จำนวนข้อมูล	ร้อยละ
รักกรมเหมาะสม	3	33.33
ไม่รักกรมเหมาะสม เพราะ		
- เกิดความล่าช้า	4	44.44
- เจ้าหน้าที่ของรัฐยังไม่มีความรู้เพียงพอ	2	22.22
รวม	9	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.6

ความนึกเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับในเรื่องอัตราเบี้ยประกันชีวิต

คำตอบ	จำนวนข้อมูล	ร้อยละ
รักกลุ่มเหมาะสม	3	33.33
ไม่รักกลุ่มเหมาะสม เพราะ		
- เกิดความล่าช้า	2	22.22
- เจ้าหน้าที่ของรัฐยังขาดความรู้	4	44.44
รวม	9	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.7

ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับในเรื่องอัตราค่าเช่าเหมาและค่านายหน้า

คำตอบ	จำนวนข้อ	ร้อยละ
รัดกุมเหมาะสม	5	55.56
ไม่รัดกุมเหมาะสม เพราะ - ทำให้เกิดการแข่งขันในเรื่องการ จ่ายผลตอบแทน	4	44.44
รวม	9	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.8

ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับในเรื่องการลงทุน

คำตอบ	จำนวนข้อ มูล	ร้อยละ
รักุมเหมาะสม	2	22.22
ไม่รักุมเหมาะสม เพราะ		
- มีการจิวักัดประเภทการลงทุนมากไป	3	33.33
- ควรมีความยืดหยุ่นมากกว่านี้	3	33.33
- ทำให้ไม่คล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ	1	11.11
รวม	9	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.9

ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับในเรื่องการจ่ายเงินปันผล

คำตอบ	จำนวนข้อมูล	ร้อยละ
รักุมเหมาะสม	3	33.33
ไม่รักุมเหมาะสม เพราะ - ทำให้ขาดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน .	6	66.67
รวม	9	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย